

Č. j.: 2R 8/03 – Hr

V Brně dne 25. března 2003

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 10.2.2003 společností NARS, spol. s r. o., se sídlem Lesní 532, 357 31 Krásno, zast. jednatelem Ing. Milanem Rončkou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3.1.2003 č. j. S 190/02-151/70/03-SP, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – NARS, spol. s r. o., se sídlem Lesní 532, 357 31 Krásno, učiněných při zadání veřejné zakázky na „technologickou linku – CNC“ výzvou ze dne 11.8.2000 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídek podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 190/02-151/70/03-SP ze dne 3.1.2003

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

Na základě kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu, zveřejněného ve Věstníku NKÚ částka 2/2002, který byl doručen Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) dne 20.9.2002, si Úřad dopisem ze dne 27.9.2002 vyžádal od společnosti NARS, spol. s r. o., se sídlem Lesní 532, 357 31 Krásno, zast. jednatelem Ing. Milanem Rončkou (dále jen „zadavatel“), dokumentaci o zadání veřejné zakázky na „technologickou linku – CNC“ výzvou ze dne 11.8.2000 více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídek podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb. (dále jen „zákon“)

Požadovanou dokumentaci doručil zadavatel Úřadu dne 11.10.2002, a protože po jejím přezkoumání získal Úřad pochybnosti o správnosti úkonů učiněných zadavatelem při zadání předmětné veřejné zakázky, zahájil ve věci správní řízení z vlastního podnětu, ve kterém jako jediného účastníka označil zadavatele. Oznámení o zahájení správního řízení obdržel zadavatel dne 5.11.2002 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

V oznámení o zahájení správního řízení Úřad mimo jiné uvádí, že zadavatel ve výzvě výslovně stanovil, že „nabídková cena bude uvedena jako celková v korunách českých...“. Ustanovení § 65 odst. 3 zákona stanoví, že při zadání veřejné zakázky se zahraniční účastí musí zadavatel požadovat v podmínkách zadání určení nabídkové ceny, poskytnutí jistoty a úhrady za použití reprodukční techniky při poskytnutí zadávací dokumentace v české měně. Nabídky uchazečů však neobsahují jednoznačně určenou celkovou cenu předmětu veřejné zakázky a vše je oceněno v německých markách. Úřad dále konstatoval nesrovnalosti v hodnocení nabídek, když zadavatel nehodnotil všechna předložená variantní řešení. Úřad také konstatoval, že podle ustanovení § 3 odst. 2 zákona jsou zadavatelé povinni vyhlásit obchodní veřejnou soutěž, pokud výše budoucího peněžitého závazku u souboru strojů a zařízení tvořících samostatný funkční celek přesáhne částku 20 mil. Kč. Ze zprávy auditora Úřad zjistil, že zadavatel za předmět plnění veřejné zakázky zaplatil částku 20 425 477, 72 Kč, a proto vyzval zadavatele, aby sdělil celkovou výši plnění veřejné zakázky v Kč bez DPH. Naposled Úřad uvádí, že nabídka uchazeče, která se umístila jako druhá v pořadí, neobsahuje doklad o oprávnění k podnikání uchazeče a dále, že součástí předložené dokumentace není smlouva uzavřená s vybraným uchazečem na předmětnou zakázku.

Zadavatel se k zahájení správního řízení vyjádřil dne 12.11.2002. K Úřadem konstatovaným nesrovnalostem při posuzování a hodnocení nabídek uvádí, že nejdůležitější roli nehrála cena, nýbrž technická dokonalost, kompletnost dodávky od jednoho výrobce a věrohodnost firmy. Dále zadavatel vysvětluje, že „částka 20 mil. Kč byla překročena v důsledku kurzových rozdílů v době podání nabídek a placení faktur. Tato částka ve výši Kč 20 425 477, 72 byla nastavena po provedeném výběrovém řízení ... v době vyhodnocování soutěže nebyla částka překročena“. Plnění zakázky bylo dle vyjádření zadavatele ve výši vyjádřené auditorkou. K chybějícímu oprávnění k podnikání uchazeče, jehož nabídka se umístila jako druhá v pořadí zadavatel uvádí, že tvořilo součást nabídky tohoto uchazeče a zřejmě došlo k jeho ztrátě v důsledku kontrol NKÚ a Úřadu. Smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky pak zadavatel předložil v příloze svého vyjádření.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 3.1.2003 rozhodnutí č. j. S 190/02-151/70/03-SP, kterým uložil zadavateli za zjištěná závažná porušení zákona pokutu ve výši 100 000,- Kč.

Úřad konstatoval porušení ustanovení § 49 odst. 4 písm. a) v návaznosti na ustanovení § 2h odst. 1 zákona, kterého se zadavatel dopustil tím, že nedostatečným způsobem vymezil předmět plnění veřejné zakázky, když ve výzvě nebyl obsažen požadavek na dodání specifických komponentů a doplňků k tam uvedeným strojům. Uchazeči tím pádem nemohli v nabídkách uvést cenu za splnění celého předmětu veřejné zakázky, ale pouze odhady či několik variant a jejich nabídky tak nebyly srovnatelné. Úřad dále konstatoval porušení ustanovení § 49 odst. 9 zákona, když zadavatel nevyhodnotil nabídky podle požadavků uvedených ve výzvě a nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce uchazeče, kteří stanovené požadavky nesplnili. Zadavatel ve výzvě výslovně stanovil v souladu s ustanovením § 65 odst. 3 zákona, že nabídková cena bude uvedena v korunách českých a přesto nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce uchazeče, kteří požadavek zadavatele nerespektovali a předložili ve svých nabídkách ceny v německých markách. Úřad dále konstatoval také porušení ustanovení § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na ustanovení § 6 odst. 2 písm. e) a § 2 písm. h) zákona, neboť zadavatel nehodnotil nabídkové ceny uchazečů podle jejich výše, ale nabídkové ceny upravil tak, aby je mohl vzájemně srovnávat. Naposled Úřad konstatoval porušení ustanovení § 3 zákona, když zadavatel nevyhlásil obchodní veřejnou soutěž podle části druhé zákona, i když výše peněžitého závazku ze smlouvy přesáhl limit pro zadavatelem zvolený způsob zadání veřejné zakázky.

Proti uvedenému rozhodnutí podal zadavatel dne 10.2.2003 rozklad, ve kterém konstatuje, že si je vědom svých pochybení. Zároveň však podle něj z provedeného šetření vyplývá, že v těchto pochybeních není možno spatřovat úmysl zadavatele porušovat či jinak obcházet zákon. Zadavatel uvádí, že zadání veřejné zakázky realizoval poprvé bez jakýchkoliv zkušeností, přičemž nezbytné a potřebné odborné zázemí si jako malá firma a vzhledem ke své ekonomické situaci nemohl dovolit. Celý postup byl podle vyjádření zadavatele komplikován i nutností realizovat jej ve velice krátkých lhůtách. K překročení ceny zakázky došlo v důsledku pohybu kursu DM v době od podání nabídek k době samotné fakturace veřejné zakázky. Zadavatel uvádí, že uložená pokuta by pro něj mohla mít katastrofické důsledky především ve vztahu k jeho zaměstnancům, a to „za situace, kdy se nacházíme v regionu s mírou nezaměstnanosti vysoce překračující celostátní průměr“. Zadavatel má za to, že „samotné zjištění nedostatků a jejich projednání plně postačuje k nápravě“, a proto žádá, aby od uložení pokuty bylo upuštěno, případně aby byla uložena na samé dolní hranici.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S 190/02-151/70/03-SP ze dne 3.1.2003 uložil zadavateli za zjištěná porušení zákona pokuty v celkové výši 100 000,- Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

Zadavatel v rozkladu neuvádí žádné nové skutečnosti, přičemž Úřadem zjištěná a sankciovaná porušení zákona de facto uznává a pouze se je snaží ospravedlnit poukazem na svou nedostatečnou zkušenost se zadáváním veřejných zakázek. K tomu uvádím, že za

správnost kroků učiněných při zadání veřejné zakázky odpovídá pouze zadavatel a této své odpovědnosti se nemůže žádným způsobem zprostit a vyhnout se tak sankcím, které zákon s porušením svých ustanovení spojuje.

Zadavatel v závěru rozkladu požaduje, aby jím v rozkladu uváděné argumenty byly objektivně zváženy a následně bylo od uložení pokuty upuštěno, případně aby byla uložena na samotné spodní hranici. Po přezkoumání výše pokuty jsem však zjistil, že tato byla uložena v celkové výši 100 000,- Kč, což představuju pouze cca 50% z maximální možné částky 204 255,- Kč, ve které mohla být zadavateli pokuta uložena. Vzhledem k tomu, že zadavatel se svým postupem dopustil závažných porušení ustanovení zákona, když při zadání veřejné zakázky použil jednodušší způsob zadání veřejné zakázky, než mu ukládá zákon, dále nedostatečně vymezil předmět plnění veřejné zakázky, nevyloučil uchazeče, kteří nepředložili nabídku v souladu se zákonem a podmínkami soutěže a nehodnotil nabídkové ceny podle jejich skutečné výše, jsem výši uložené pokuty posoudil jako adekvátní. Proto jsem neshledal důvod pro její snížení, ale naopak jsem se s její výší plně ztotožnil.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. NARS, spol. s r. o., se sídlem Lesní 532, Krásno, zast. Ing. Milanem Rončkou
2. spis

